

LEERAAR

DOOR J. B. BESANÇON

Hij heeft hun braaf geleeraard wat hij wist,
Met geestdrift, met berusting, met vervelen.
Hij heeft gewekt, gedooft en zich vergist,
Was enkler vriend, de strenge frik van velen.

Hij heeft de waan van 't oogenblik gezegd
Aan jongren, die reeds nieuwen waan bereidden,
En het verlate heden opgelegd,
Als aan de poort rumoerden andre tijden.

Hij weet het nu, maar heeft zijn best gedaan.
Er zijn nog jongren, die hem dankbaar groeten.
Met heimwee ziet hij soms de sterren aan
Om de allerlaatste waarheid te ontmoeten.

DE ZIEKE

DOOR LOUISE DE JONG-MELLEMA

Toen hij langzaam had begrepen,
dat dit misschien zijn laatste herfst zou zijn,
heeft hij de lendenen omgord
en alle pijn verbeterd
rustig en plichtsgetrouw
zich van zijn werk gekwetend
als een soldaat.
Maar als de dag in schemering vervaagt,
de tuinen staan in huivering,
door d'avondwind bestreken,
dan weet hij zich ten dode opgeschreven:
al wat de dag hem gaf blijkt ijdel en vergeefs,
voor hem is enkel nog het oogenblik gebleven.
In dit besef heeft hij zijn leven prijsgegeven.
De wind strijkt over zijn handen,
die spelen met het licht,
en diepe groeven schaduwen
zijn oud vermoeid gezicht.